

Lisää Hepr. 7:stä?
www.sley.fi/luennot/Raamattu/UT/Hepr/06-07PH.htm

Arvoisa Sisärengaslainen,

Luku 7 osoittaa, miten Jeesus on yliverainen ylimmäinen pappi verrattuna vanhan liiton pappehin.

Kysymyksiä, esirukousaiheita yms. voit lähettää osoitteeseen pastori@tunti.com.

Tämä Melkisedek oli Salemin kuningas ja Korkeimman Jumalan pappi. (Hepr 7:1a)

Edellisen luvun lopussa kirjeen kirjoittaja on maininnut Jeesuksen pappeuden olevan Melkisedekin pappeutta. Nyt lukija pääsee

tutustumaan tarkemmin Melkisedekiin, Vanhan testamentin merkilliseen hahmoon.

Kun Abraham oli paluumatkalla lyötyään kuninkaat, Melkisedek tuli häntä vastaan ja siunasi hänet, ja Abraham antoi hänelle kymmenykset kaikesta saaliistaan. Hän on ensinnäkin "vanhurskauden kuningas", mitä hänen nimensä merkitsee, ja lisäksi Salemin kuningas eli "rauhan kuningas". Hänellä ei ole isää, ei äitiä eikä sukuluettelo, hänen elinpäivillään ei ole alkua eikä loppua. Hänet on kuvattu Jumalan Pojan kaltaiseksi, ja hän pysyy pappina ainaisesti. (Hepr 7:1b-3)

Melkisedekistä puhutaan 1 Moos 14:17-20. Heparalainen nimi Melkisedek tulee kahdesta sanasta, joista ensimmäinen tarkoittaa kuningasta ja toinen vanhurskautta. Hänen nimensä siis tarkoittaa "vanhurskauden kuningas". Hänestä sanotaan 1 Moos 14:18, että hän oli Salemin kuningas. Salem taas tarkoittaa rauhaa, joten hän on siis rauhan kuningas. Vanhan testamentin kertomuksessa Melkisedek

ilmestyy yllättäen jostakin, hän siunaa Abrahamin ja katoaa taas. Mitään ei puhuta hänen kotipaikastaan tai suvustaan, jotka yleensä olivat tärkeitä asioita. Tästä heprealaiskirjeen kirjoittaja tekee johtopäätöksen, ettei hänellä ollut esivanhempia. Kirjoittaja sanoo melkein, että Melkisedek on itse asiassa Jeesus. Hän on joka tapauksessa yksi Jeesuksen vanhatestamentillisista esikuvista.

Pankaa merkille, kuinka suuri hän on: kantaisämme Abrahamkin antoi hänelle kymmenykset, parhaimman osan sotasaaliistaan. Niiden Leevin jälkeläisten, jotka on asetettu papeiksi, tulee lain käskyn mukaan kerätä kymmenykset kansalta, omilta veljiltään, jotka hekin ovat Abrahamin jälkeläisiä. Mutta Melkisedek, joka ei ollut heidän

sukuaan, otti kymmenykset Abrahamilta ja siunasi hänet, vaikka Abraham jo oli saanut Jumalan lupaukset. Kiistatontahan on, että siunauksen antaja on korkeampiarvoinen kuin siunauksen saaja. Edellisessä tapauksessa kymmenyksiä keräsivät kuolevaiset ihmiset, jälkimmäisessä kymmenykset otti mies, joka kirjoitusten todistuksen mukaan elää aina. Jopa Leevikin, kymmenysten kerääjä, joutui Abrahamin välityksellä tavallaan maksamaan hänelle kymmenykset. Hänhän oli vielä esi-isässään Abrahamissa, kun Melkisedek tuli Abrahamia vastaan. (Hepr 7:4-10)

Vanhan liiton pappeus kuului Leevin suvulle. Nyt kirjeen kirjoittaja osoittaa uuden liiton olevan vanhaa liittoa paremman osoittamalla Melkisedekin ja samalla Jeesuksen pappeuden olevan suurempaa kuin Leevin. Leevi oli Abrahamin jälkeläinen, ja siksi se, mitä tapahtui Abrahamille tapahtui samalla Leevillekin.

Vanhassa testamentissa kerrotaan Abrahamin maksaneen kymmenykset Melkisedekille ja Melsisedekin siunanneen Abrahamin. Nämä kaksi asiaa todistavat Melkisedekin olleen Abrahamia ja samalla Leevyä korkeampiarvoisemman, ja siksi myös Jeesuksen pappeus on suurempi kuin vanhan liiton pappeus.

Jos jo Leevin heimon pappisvirka, josta Israelin kansalle on annettu säädökset laissa, olisi johtanut täydellisyyteen, mitä tarvetta olisi ollut sanoa, että vielä tulee uudenlainen pappi, jonka pappeus on Melkisedekin pappeutta, ei Aaronin? Jos pappisvirka muuttuu, muuttuu välttämättä myös laki. Se, josta tässä on puhe, kuuluu aivan toiseen heimoon, jonka jäsenistä ei yksikään ole toimittanut alttaripalvelusta. Kaikkihan tietävät, että meidän Herramme on noussut Juudan heimosta, eikä Mooses ole puhunut mitään sille kuuluvasta pappeudesta. (Hepr 7:11-14)

Nyt kirjeen kirjoittaja osoittaa, että jo Vanha testamentti ennustaa uudenlaisen pappeuden perustamisesta. Nimittäin, jos Vanhan liiton pappeus, jossa pappeus kuului Leevin suvulle ja ylimmäinen pappeus Mooseksen veljen Aaronin jälkeläisille, olisi ollut riittävä, ei Psalmissa 110 olisi tarvinnut

puhua toisesta, Melkisedekin pappeudesta. Jo Vanha testamentti siis puhuu pappeuden muutoksesta, ja pappeuden muutos taas tuo mukanaan väistämättä myös aivan uudenlaisen lain, siis myös aivan uuden liiton Jumalan ja ihmisten välille.

Asia käy vielä selvemmäksi silloin kun virkaan astuu uudenlainen pappi, joka Melkisedekin tavoin ei ole saanut virkaansa inhimillistä syntyperää koskevan lain käskyn mukaan vaan häviämättömän elämänsä voimasta. Hänestä kirjoitukset todistavat:

- Sinä olet pappi ikuisesti, sinun pappeutesi on Melkisedekin pappeutta.

Näin kumotaan aikaisempi määräys, koska se oli heikko ja hyödytön: eihän laki tehnyt mitään täydelliseksi. Sen tilalle me olemme saaneet parempaa: toivon, joka antaa meille uskalluksen lähestyä Jumalaa. (Hepr 7:15-19)

Jeesuksen astuminen ylimmäisen papin virkaan merkitsee Vanhan liiton loppumista

ja uuden alkamista. Vanha liitto, se joka perustui lain käskyjen noudattamiseen, ei

voinut pelastaa. Uusi liitto perustuu Jeesuksen uhriin ja Jumalna armoon, ja se

antaa meille mahdollisuuden päästä pyhän Jumalan yhteyteen.

On myös otettava huomioon Jumalan vala. Leevin heimon miehistä tuli pappeja ilman sitä, mutta tämän toisen pappeus vahvistettiin valalla, näillä sanoilla:

- Herra on vannonut valan eikä sitä peruuta: sinä olet pappi ikuisesti.

Tästä näemme, kuinka paljon vahvempi on se liitto, jonka takaajana Jeesus on. (Hepr 7:20-22)

Kirjoittaja korostaa vielä Jeesuksen pappeuden yliveraisuutta viittaamalla Ps 110:een, jossa Jumala vannoo valan koskien Poikansa pappeutta. Vanhan liiton papeista

Jumala ei ollut vannonut valaa. Valan vannominen vahvistaa asian, ja näin on erityisesti silloin, kun Jumala vannoo valan.

Muiden pappien määrä on jatkuvasti kasvanut, kun kuolema on estänyt heitä pysymästä virassaan. Mutta Jeesus pysyy ikuisesti, hänen pappeutensa on muuttumaton. Siksi hän pystyy nyt ja aina pelastamaan ne, jotka hänen välityksellään lähestyvät Jumalaa. Hän elää iäti rukoillakseen heidän puolestaan. (Hepr 7:23-25)

Vanhan liiton heikkoutta kuvaa myös se, että sen papit olivat kuolevaisia, ja siksi heitä tarvittiin jatkuvasti lisää. Jeesus taas elää ikuisesti. Hän on suorittanut varsinaisen

ylipapillisen tehtävänsä ristillä, mutta yhä edelleen hän todellisen, taivaallisen temppelin ylipappina rukoilee meidän pulostamme.

Juuri tällaisen ylipapin me tarvitsimme. Hän on pyhä, viaton ja tahraton, hänet on erotettu syntisistä ja korotettu taivaita korkeammalle. Toisin kuin muiden ylipappien, hänen ei tarvitse päivittäin uhrata ensin omien syntiensä ja sitten kansan syntien sovittamiseksi. Hän on antanut kertakaikkisen uhrin uhratessaan itsensä. Laki tekee ylipappeja ihmisistä, jotka ovat heikkoja, mutta lakia myöhemmin vannottu vala nostaa ylipapiksi Jumalan Pojan, joka on saavuttanut ikuisen täydellisyyden. (Hepr 7:26-28)

Nyt päästään kaikkein tärkeimpään. Jeesus oli itse synnitön, siksi hänen ei tarvinnut uhrata syntiuhrina itsensä puolesta. Hän siis uhrasi itsensä meidän puolestamme, ja hänen uhrinsa – yksi ja ainutkertainen –

riittää ottaman pois meidän kaikki syntimme ja tekemään meidät Jumalalle kelpaaviksi. Jeesuksen uhrin tähden meidän ei enää tarvitse uhrata, vaan saamme uskossa omistaa Jumalan armon, ja se riittää.